

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de artan kadın cinayetleri, şüpheli kadın ölümleri, “intihar” veya “kaza” olarak kayda geçirilen ancak etkin soruşturma yürütülmeyen kadın ölümleri ile somut delillere rağmen cezasızlıkla sonuçlanan dosyaların tüm yönleriyle araştırılması; soruşturma süreçlerindeki yapısal sorunların, idari ihmallerin ve cezasızlık politikalarının ortaya çıkarılması; kadınların yaşam hakkının korunmasına yönelik gerekli yasal ve kurumsal mekanizmaların belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz. 07.05.2026

DİLANKUNT AYAN

Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de kadın cinayetleri ve şüpheli kadın ölümleri münferit olaylar değil; toplumsal cinsiyet eşitsizliği, cezasızlık politikaları, etkin yürütülmeyen soruşturmalar, koruma mekanizmalarındaki yetersizlikler ve kadınlara yönelik sistematik erkek şiddetinin sonucu olarak ortaya çıkan yapısal bir yaşam hakkı ihlalidir.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu tarafından yayımlanan Nisan 2026 raporu, Türkiye’de kadınlara yönelik şiddetin ulaştığı boyutu ve mevcut mekanizmaların yetersizliğini çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır. Rapora göre yalnızca bir ay içerisinde 26 kadın erkekler tarafından öldürülmüş, 23 kadın ise şüpheli şekilde ölü bulunmuştur. Kadın cinayetleri ile şüpheli kadın ölümleri arasındaki bu yakın sayı, kadınların ölümünün giderek daha fazla biçimde “intihar”, “kaza” veya “şüpheli olay” görünümü altında kayıtlara geçirildiğine dair ciddi kaygılar doğurmaktadır.

Raporda yer alan veriler, kadınların en çok en yakınlarındaki erkekler tarafından öldürüldüğünü göstermektedir. Öldürülen kadınların önemli bölümü evli olduğu erkekler, eski eşleri, birlikte oldukları erkekler veya aile bireyleri tarafından katledilmiştir. Kadınların yüzde 38’inin evli olduğu erkek tarafından öldürülmüş olması, şiddetin en yoğun yaşandığı alanlardan birinin aile içi yaşam olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Yine öldürülen kadınların yüzde 69’unun kendi evlerinde yaşamını yitirmiş olması, kadınlar açısından “ev”in

çoğu zaman güvenli bir alan olmaktan çıktığını ve mevcut koruma politikalarının yetersiz kaldığını göstermektedir.

Raporda dikkat çeken bir diğer husus ise kadın cinayetlerinde ateşli silah kullanımındaki ciddi artıştır. Nisan ayında öldürülen kadınların yüzde 62'si ateşli silahlarla öldürülmüştür. Ruhsatlı ya da kolay erişilebilir silahların aile içi şiddeti ölümcül hale getirdiği; bireysel silahlanmanın kadınların yaşam hakkı açısından doğrudan bir tehdit oluşturduğu açıktır.

Bununla birlikte raporda yer alan en çarpıcı değerlendirmelerden biri, öldürülen kadınların büyük kısmının hangi gerekçeyle öldürüldüğünün dahi tespit edilememiş olmasıdır. Öldürülen 26 kadından 20'sinin hangi bahaneyle öldürüldüğünün belirlenememesi, kadın cinayetlerinin soruşturulmasında toplumsal cinsiyet perspektifinin bulunmadığını ve olayların çoğu zaman yüzeysel biçimde ele alındığını göstermektedir. Kadına yönelik şiddetin nedenleri, failin geçmişi, mağdurun daha önce yaptığı başvurular, sistematik şiddet öyküsü ve tehditler yeterince araştırılmadığında kadın cinayetleri sıradan adli vakalara indirgenmekte; erkek şiddetinin sistematik niteliği görünmez hale getirilmektedir.

Özellikle şüpheli kadın ölümleri konusunda ortaya çıkan tablo son derece ağırdır. Raporda Antalya'da yüksekten düşerek ölü bulunan P.C., Batman'da evde silahla vurulmuş halde bulunan Nalin Yavuz, Mersin'de babasına ait ruhsatlı silahla vurulduğu belirtilen 17 yaşındaki Fatma H. ve Manisa'da darp izleriyle ölü bulunan Mürşide B. gibi örnekler yer almakta; bu olayların çoğunda etkin soruşturma yürütülmediğine ilişkin ciddi kaygılar ifade edilmektedir. Kadın ölümlerinin ilk aşamada hızla "intihar" veya "kaza" olarak değerlendirilmesi, olay yerlerinin yeterince incelenmemesi, delillerin zamanında toplanmaması ve koruma geçmişlerinin araştırılmaması birçok dosyanın karanlıkta kalmasına yol açmaktadır. Raporda ayrıca Gülistan Doku dosyası üzerinden incelemeler yapılmış; "şüpheli kadın ölümleri karanlıkta kalmıyor, karanlıkta bırakılıyor" tespiti yapılmıştır.

Son dönemde Adalet Bakanı tarafından "Faili Meçhul Suçları Araştırma Daire Başkanlığı" kurulduğu ve çeşitli faili meçhul dosyaların yeniden inceleneceği yönünde açıklamalar yapılmıştır. Ancak bu yaklaşımın adaletin sağlanmasına katkısı olması için; yalnızca kamuoyunda geniş yankı uyandıran dosyaların değil; yıllardır etkin soruşturulmayan tüm şüpheli kadın ölümlerinin, kadın intiharlarının ve cezasız bırakılan kadın cinayeti dosyalarının da aynı ciddiyetle ele alınması gerekmektedir.

Bu nedenle İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı koordinasyonunda; kadın cinayetleri ve şüpheli kadın ölümlerine ilişkin uzmanlaşmış,

disiplinler arası çalışan merkezi bir birim kurulması zorunlu hale gelmiştir. Bu birimin yalnızca veri toplayan değil; geçmiş dosyaları yeniden inceleyen, delil karartılması ve soruşturma ihmallerini araştıran, intihara sürüklenme vakalarını özel olarak değerlendiren, koruma mekanizmalarının uygulanıp uygulanmadığını denetleyen ve cezasızlıkla sonuçlanan dosyaları analiz eden etkin bir yapıda oluşturulması gerekmektedir.

Bununla birlikte söz konusu idari mekanizmaya paralel biçimde çalışacak, gerekli yasal değişiklikleri, politika önerilerini ve kurumsal reformları hazırlayacak bir TBMM Araştırma Komisyonu kurulması da zorunludur. Kadın cinayetleri ve şüpheli kadın ölümleri yalnızca adli değil; sosyal, siyasal ve kurumsal boyutları olan çok yönlü bir sorun alanıdır.

Bu nedenle yukarıda belirtilen alanlarda bütünlüklü çalışmalar yapılması; kadınların yaşam hakkının korunması, şüpheli kadın ölümlerinin etkin biçimde soruşturulması, cezasızlık politikalarının ortadan kaldırılması ve kamu kurumlarının sorumluluklarının ortaya çıkarılması amacıyla Meclis Araştırması açılması zorunlu hale gelmiştir.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DIYARBAKIR	
4			
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DIYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DIYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DIYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	